

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

52. Cap. In quo sita sit bona mors.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

neque modò quidquam haberet amplius, quàm frater ejus *Abel*, qui à quinquies mille annis è vivis sublatus est: verùm acerbissimo dolore premeretur, eò quòd poenam sibi debitam auctam atque geminatam videret.

Non attendendum, inquit magnus *Guigo* (a) *Quid suavitatis habeant temporalia, verbi causa, vinea, pratium, domus spatiosa, ager, aurum, argentumque, laus ac cetera omnia, in presenti dum adsunt; sed quid amaritudinis generent in nobis, cum abeunt.*

Ingruente morte, sola vera est, sinceraque voluptas, voluptatibus omnibus renuntiasse. Hoc identidem animo versa.

Qui rectè semper vivet, ad præsentiam mortis nunquam expavescet.

CAPVT LII.

In quo sita sit bona mors.

Multi de morte perperam & præposterè judicant; mors, quam illi optimam censent, non rarò pessima est. Quoties audivimus aliquos dicentes?

O quàm feliciter iste ex hac vita decessit! ô mortem pretiosam! faxit Deus, ut & ego simili fato vitam concludam.

(a) *De tranquil.*

G 3

Ille

Ille verò, qui omnia novit, qui cœ-
dium scrutatur arcana, & falli nescit
forsitan asseverabit mortem istam etiam
atque etiam esse infelicem, hominem istum
miserabiliter obiisse; adeòque tu, si Deus
se exorari fuisset passus, miserum tuum
obitum æternum esses deploraturus.

Non omnes, qui crucem manu tenent
ac manantibus ex oculis ubertim lac-
chrymis domi, in lecto, sine dolore &
reluctantiâ moriuntur, non omnes, qui
antè mortem pœnitentiæ clavibus peccata
subijciunt, transferuntur in cœlum: nam
exteriora illa pietatis signa interdum ab
animo longè dissentiunt, & contingit
non-nunquam aliquos sacrilegè confiteri:
sed *Beati mortui, qui in Domino, id est, in*
gratia, atque amore Dei moriuntur.

Rectè igitur beatèque mori, est in
Domino mori, sive divinâ donatum gratiâ
è vita demigrare.

Quamvis convulsionibus exagitatus, &
in rabiem actus, spumasque ore egerens,
atque oculis horribiliter contortis, manibus
pedibusque collisis, infeliciter expi-
rare videaris.

Licet catarrho derepentè oppressus,
glande trajectus tempora, vel à lupis in
sylvâ dilaceratus mortem oppeteres, con-
fessionem

fessionem etiam instituendi, vel sacra
 JESU, ac MARIÆ nomina pronun-
 tiandi facultate destitutus, dummodò in
 gratia Dei moriaris, rectè moreris ac
 aeternùm beatus es.

Ex aduerso, licèt morereris diuturno
 morbo, magnâ animi moderatione, tole-
 rato, re omni familiari pauperibus erogatâ,
 decies mille Sacrificijs pro animæ tuæ salu-
 te ad aram offerri iussis, noxis in sacro tri-
 bunali declaratis, susceptis S. Eucharistiæ,
 & Extremæ-unctionis Sacramentis.

Licèt, inquam, corpore jejunijs vigilijs-
 que confecto, exhaustoque immanibus fla-
 gellis sanguine, è vivis excederes; si divi-
 nâ te orbatum gratiâ mors deprehenderit,
 aeternùm periisti. *Mors peccatorum pessima*
 inquit Propheta Regius.

Peccatum igitur devita, adhære Deo,
 ejusque infinitæ misericordiæ te committe,
 & malam mortem non timebis. Nullum
 est malum nisi peccatum, nullum bonum,
 nisi Deus.

*Si ambulavero in medio umbra mortis, non
 timebo mala, quoniam tu mecum es.*